

Arrest

**nr. 65 802 van 26 augustus 2011
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 23 juni 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 juni 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 19 juli 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 augustus 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HENDRICKX, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

1.1. X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, is volgens haar verklaringen het Rijk binnengekomen op 19 december 2010 en heeft zich op 20 december 2010 vluchteling verklaard.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoekster op 17 januari 2011 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgedragen aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoekster werd gehoord op 14 april 2011.

1.3. Op 6 juni 2011 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 7 juni 2011 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Rom, afkomstig uit Zemun, gemeente Belgrado (Servië), en bent u in het bezit van de Servische nationaliteit. U bent traditioneel gehuwd met S(...) D(...) (O.V. X).

Uit uw verklaringen afgelegd ten overstaan van het Commissariaat-generaal blijkt dat u uw asielaanvraag steunt op dezelfde motieven die door uw partner D(...) werden ingeroepen. Zo beaamde u dat jullie Servië verlaten hebben naar aanleiding van de problemen die uw partner D(...) kende met de Serviërs. Zo werd hij eens geslagen door jullie Servische burens wanneer hij jullie zoon Z(...) van school ging afhalen. Verder werden u en uw gezin regelmatig door Servische burgers uitgescholden en werden de ruiten van uw woning stukgeslagen. Voorts werd uw vertrek mede ingegeven door de problemen die uw zoon Z(...) op school kende met oudere Servische leerlingen. Z(...) werd door hen meermaals geslagen en klagen op school over deze feiten bracht geen soelaas. Ten slotte verliet u Servië opdat uw zoon E(...) in België behandeld zou kunnen worden voor de problemen die hij kent met de linkerarm. U verliet met uw gezin Servië op 14 december 2010 en kwam op 17 december 2010 aan in België, waar u op 20 december 2010 een asielaanvraag indiende. U wenst niet naar Servië terug te keren daar u vreest opnieuw door de Serviërs te zullen worden gepest en mishandeld.

B. Motivering

Uit uw opeenvolgende verklaringen blijkt dat u uw asielaanvraag integraal steunt op dezelfde motieven die terzake door uw partner, S(...) D(...) (O.V. X), werden uiteengezet (CGVS, p. 6). In het kader van zijn asielaanvraag werd een beslissing tot weigering van de Vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen, die luidt als volgt:

"Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten alsook van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst, dient te worden besloten dat ik u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan toekennen. U bent er immers niet in geslaagd om een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient gewezen te worden op een aantal vaststellingen die ertoe nopen de nodige vraagtekens te plaatsen bij de waarachtigheid van uw asielrelaas. Zo zijn een aantal van uw verklaringen maar moeilijk met elkaar in overeenstemming te brengen, in het bijzonder wat betreft het tijdstip wanneer u zou geslagen zijn door uw Servische burens toen u uw zoon Z(...) van school afhaalde. Zo verklaarde u aanvankelijk tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal dat Z(...) maar ongeveer een goede maand in de periode oktober/november 2010 naar school ging, alsook situeerde u het incident waarbij u door uw burens werd geslagen aanvankelijk tijdens dit gehoor in oktober 2010 (CGVS, p. 12-13). Later tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal verklaarde u evenwel ergens in augustus of september 2010 te zijn geslagen door uw Servische burens en voegde u er aan toe dat Z(...) al van september naar school ging (CGVS, p. 14 en 16). Ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde u op 17 januari 2011 dan weer ongeveer een maand ervoor, wat december 2010 zou impliceren, te zijn geslagen geweest (DVZ, vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Gelet op het feit dat het door u beweerde incident recentelijk voor uw vertrek uit Servië plaatsvond, mag redelijkerwijze verwacht worden dat u dit accurater in de tijd kan situeren. Daarnaast strookten uw verklaringen afgelegd over dit incident, meer in het bijzonder voor wat betreft uw bewering dat u de politie hierover inlichtte, ook niet met de verklaringen hierover afgelegd door uw partner tijdens haar gehoor op het Commissariaat-generaal. Zo stelde uw partner niet op de hoogte te zijn van het feit dat u voor de door u gekende problemen in Servië naar de politie zou zijn gegaan. Ze stelde dat het wel mogelijk is dat u naar de politie in Servië bent gegaan, maar voegde eraan toe dat u haar alleszins daarover niet heeft ingelicht. U van uw zijde verklaarde dan weer dat F(...) op de hoogte is van het feit dat u naar aanleiding van het incident met uw Servische burens naar de politie bent gegaan (CGVS, p. 15; CGVS partner, p. 7). Zeer ernstige twijfels rijzen aldus over het effectief plaatsvinden van bovenvernoemd incident en de erna ondernomen poging tot het verkrijgen van bescherming bij de Servische autoriteiten. Dergelijke vaststelling zet bovendien uw algemene geloofwaardigheid danig op de helling.

Ook bij uw verklaringen over de problemen die uw zoon Z(...) op school zou hebben gekend, kunnen de nodige vraagtekens geplaatst worden. Hierboven werd al gewezen op de inconsistenties in uw verklaringen wat betreft de periode dat Z(...) in Servië school liep. Bijkomend dient opgemerkt te worden dat uw partner F(...) ter zake aanvankelijk verklaarde dat Z(...) vier of vijf maanden naar school ging in Servië (CGVS partner, p. 3). Vervolgens geconfronteerd met het feit dat u in eerste instantie verklaarde dat Z(...) slecht een goede maand school liep, repliceerde uw partner dat dit mogelijk is, maar dat zij het niet echt weet daar haar hersenen sinds de geboorte van jullie zoon niet meer werken zoals het hoort. Opgemerkt moet worden dat ongeacht de stress waaraan uw partner zou lijden zij, gelet op het feit dat deze feiten plaatsvonden in de periode onmiddellijk voorafgaand aan jullie vertrek uit Servië in december 2010, toch het verschil zou moeten kennen tussen een maand of vier à vijf maanden schoollopen van uw zoon Z(...). Voorts kon uw partner niet aangeven waar Z(...) naar

school ging, een hoogst opmerkelijk gegeven daar u verklaarde dat Z(...) naar school ging in de wijk 'Batajnica', uitgerekend de wijk waar uw partner woonde tot wanneer zij met u traditioneel huwde en waar volgens haar verklaringen haar ouders nog steeds zouden wonen (CGVS, p. 5; CGVS partner, p. 2-4).

Bovendien slaagde u er ook niet in de naam te geven van de school waar Z(...) schoolliep (CGVS, p. 5). Voorts zijn de verklaringen van uzelf en die van uw partner F(...) afgelegd op het Commissariaat-generaal inzake de ondernomen pogingen om de problemen van jullie zoon Z(...) op school aan te kaarten, weinig met elkaar in overeenstemming te brengen. Zo verklaarde u van uw zijde dat u twee of drie keer met F(...) ging klagen bij de directeur. Na elke klacht was de situatie voor Z(...) twee tot drie weken beter, maar dan herbegonnen de problemen. Uw partner F(...) van haar zijde verklaarde dat zij slechts éénmaal met u bij de schooldirecteur is gaan klagen, maar deze jullie wist te vertellen dat dergelijke situatie normaal is voor Roma, dat jullie ongeschoold zijn en er daar geen plaats voor Roma is (CGVS partner, p. 4). Deze bevindingen noodzaken me ertoe te besluiten dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door u beweerde problemen van uw zoon Z(...) op school en aan de door u en/of uw partner ondernomen klachten in dit verband. Bovenstaande vaststellingen zetten daarenboven uw algemene geloofwaardigheid verder onder druk.

Verder dient opgemerkt te worden dat ook de verklaringen van uzelf en van uw partner inzake de medische behandeling die uw zoon E(...) in Servië zou verkregen hebben voor zijn problemen aan zijn arm/schouder moeilijk met elkaar te verzoenen zijn. Immers, zo verklaarde u dat Enis tot ongeveer anderhalf jaar geleden éénmaal per maand kinesitherapie en massage kreeg voor de problemen met zijn arm. Nadien zou E(...) geen behandeling in Servië meer hebben gekregen wegens uw gebrek aan financiële middelen (CGVS, p. 9-10, 16). Uw partner van haar kant stelde anderhalf jaar dagdagelijks (met uitzondering van het weekend) bij E(...) in het ziekenhuis te zijn geweest, alwaar hij driemaal daags

oefeningen diende te doen, alsook dat zij later en dit tot aan jullie vertrek naar België om de twee à drie dagen naar het ziekenhuis ging om E(...) te laten behandelen (CGVS partner, p. 5-6).

De veelvuldigheid van dergelijke flagrante tegenstrijdigheden en inconsistenties in de asielrelazen van uzelf en uw partner F(...) strekken ertoe te besluiten dat er niet het minste geloof kan worden gehecht aan de door u en uw partner naar voren gebrachte asielmotieven.

Hoe dan ook, indien er alsnog enig geloof zou kunnen worden gehecht aan de door u beweerde veiligheidsproblemen, heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u voor deze problemen van u en uw gezinsleden geen of onvoldoende beroep kon doen - of bij een eventuele herhaling van de door u beweerde problemen in geval van een terugkeer naar Servië zou kunnen doen - op de hulp van en/of bescherming door de in Servië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten. U verklaarde immers zelf dat de politie naar aanleiding van uw klachten steeds nota nam en bij ernstige problemen de politie tevens ter plaatse kwam om de nodige vaststellingen te doen. U bracht verder zowel ten overstaan van het Commissariaat-generaal en de Dienst Vreemdelingenzaken aan dat wanneer de politie optrad u wel veilig was, maar wanneer de politie wegging u en uw gezin schrik hadden en de Serviërs herbegonnen. U verklaarde weliswaar dat de politie naar aanleiding van de door u gemaakte klacht nadat u werd geslagen door uw Servische burens, niets heeft ondernomen buiten akte nemen van uw klacht, maar u heeft zich nadien niet meer geïnformeerd bij de politie over de behandeling van deze klacht. Aldus kan u niet met zekerheid weten of de politie effectief geen actie ondernomen heeft tengevolge uw klacht (CGVS, p. 7, 14-15). Er kan bijgevolg geenszins besloten worden tot onwelwillendheid van de Servische autoriteiten om ten aanzien van u hulp of bescherming te bieden bij problemen. In dit verband kan bovendien opgemerkt worden dat de inspanningen van de Servische politie om hulp of bescherming te bieden geen absolute resultaatverbintenis is. Het bieden van bescherming door de aanwezige veiligheidsinstanties impliceert immers niet dat er u bijvoorbeeld 24 uur op 24 een politieagent wordt toegewezen, maar dat de personen die u belagen vervolgd en eventueel gearresteerd (kunnen) worden. Ten slotte kan nog vastgesteld worden dat u in Servië geen actie ondernam om uw ontevredenheid inzake het optreden van de politie naar aanleiding van uw klachten ergens kenbaar te maken (CGVS, p. 15).

Uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt voorts dat de Servische autoriteiten en de Servische politie voor alle etnische groepen, met inbegrip van de Roma, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Hoewel er binnen de Servische politie weliswaar nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, blijkt uit de informatie dat de Servische politie anno 2011 beter functioneert. Hierdoor benadert ze meer de internationale maatstaven. Dat de politie beter functioneert, is ondermeer het gevolg van de implementatie van de politiewet van 2005, die grote organisatorische veranderingen van de politiediensten met zich meebracht. De wet betekende een verbetering van de vroegere wetgeving met betrekking tot het respect voor het individu en de politie werd er onder andere toe verplicht nationale en

internationale richtlijnen na te leven. Tevens werden positieve stappen ondernomen om tot een gespecialiseerdere en modernere politiemacht te komen. Voorts werd een besluit betreffende de ethische richtlijnen voor de politiediensten goedgekeurd dat nu verplicht deel uitmaakt van de politieopleiding. Dit blijkt eveneens uit het feit dat in 2006 de "Sector for Internal Control of the Police" opgericht werd binnen de politiediensten. Dit interne controleorgaan behandelt klachten die met het optreden van de politie te maken hebben. Bij de uitvoering van de hierboven geciteerde wetten en besluiten wordt de Servische overheid bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Serbia". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan de trainingen van de politieofficieren, de strijd tegen de georganiseerde misdaad, de zogenaamde community policing, de public relations en communicatie. De bedoeling is het vertrouwen van de burgers in het Servisch politieel systeem te verhogen. Zo wordt de oprichting van fora gestimuleerd waarin burgers, politie, de burgermaatschappij (civil society) en gemeentestructuren samengebracht worden met de bedoeling zaken van gemeenschappelijk belang te bespreken. Door het geheel van de hierboven vermelde maatregelen kon de Servische politie betere resultaten – ondermeer in de strijd tegen de georganiseerde misdaad – voorleggen. Tevens blijkt uit die informatie dat personen die zich schuldig maken aan geweld tegen Roma wel degelijk vervolgd worden door de Servische justitie.

Verder verklaarde u in Servië niet aan officieel werk te geraken omwille van uw Roma-origine (CGVS, p. 3-4, 15). Uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie inderdaad blijkt dat veel Roma in Servië vaak te kampen hebben met een achterstelling op het vlak van onderwijs, gezondheidszorg, arbeid en huisvesting, wat zich ondermeer uit in slechte levensomstandigheden en armoede, en discriminatie. Deze situatie is echter het gevolg van een samenloop van diverse factoren die niet herleid kan worden tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan t.a.v. de Roma (bv. ook de algemene economische malaise in Servië, culturele tradities waardoor meisjes niet naar school worden gestuurd of op jonge leeftijd van school gehaald worden,... spelen evenzeer een rol). Er dient hierbij echter meteen ook benadrukt te worden dat, om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Wat uw persoonlijke situatie betreft, moet opgemerkt worden dat u zowel ten overstaan van de Dienst Vreemdelingen als het Commissariaat-generaal stelde geen economische problemen te kennen in Servië (DVZ, vragenlijst CGVS, vraag 3.8; CGVS, p. 15). Immers u werkte weliswaar niet in de sector waarvoor u geschoold was, maar deed wel ander fysiek werk. Daarenboven verkreeg uw partner lange tijd sociale steun van de Servische overheid (CGVS, p. 4-5, 15; CGVS partner, p. 3).

De beschikbare informatie toont tevens aan dat de Servische overheid zich niet inlaat met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, waaronder Roma, en dat haar beleid integendeel gericht is op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. De Servische grondwet verbiedt expliciet discriminatie op grond van etnie. Daarnaast nam Servië in maart 2009 een Wet op het Verbod op Discriminatie aan. Ook heeft Servië bijzondere wetgeving uitgewerkt met betrekking tot minderheden in de wet aangaande de Bescherming van de Rechten en Vrijheden van Nationale minderheden. Op grond van deze wet werd in 2003 de Nationale raad van Roma opgericht. Deze Raad bestaat uit diverse comités die zich toeleggen op specifieke domeinen als onderwijs, huisvesting, gezondheidszorg, tewerkstelling en dergelijke meer en verstrekt advies aan ministeries en ngo's. De autoriteiten in Servië erkennen in toenemende mate de discriminatie ten aanzien van de Roma-gemeenschap en trachten, bijgestaan door de internationale gemeenschap, voor dit complex probleem een concrete oplossing te vinden en maatregelen te nemen. Zo werden bijvoorbeeld in het kader van "The Decade of Roma Inclusion 2005-2015" – een initiatief dat mede uitging van de Servische overheid – concrete actieplannen uitgewerkt om de komende jaren de situatie van minderheden op het gebied van onderwijs, gezondheidszorg, arbeid en huisvesting tastbaar te verbeteren. In april 2009 heeft Servië in het kader van The Decade of Roma Inclusion een nationale strategie voor de verbetering van de status van de Roma aangenomen. Daarnaast draagt de "League for the Roma Decade", een alliantie van zestig Roma ngo's en niet-Roma ngo's die de rechten en integratie van de Roma verdedigen, bij tot een efficiënte ontwikkeling en de uitvoering van actieplannen van de Servische overheid in het kader van de Decade of Roma Inclusion. Dergelijke maatregelen getuigen van een gestage vooruitgang in het bevorderen van minderhedenrechten, en in het bijzonder van de rechten van de Roma in Servië. De algemene situatie voor de Roma in Servië geeft aldus op zich geen aanleiding tot het hebben van een

vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie. Deze situatie is evenmin van die aard dat er zonder meer sprake kan zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

Ten slotte verklaarde u dat uw vertrek uit Servië mede ingegeven was door de medische problemen van uw zoon E(...) en de psycho-medische problemen van uw partner F(...) (CGVS, p. 10). Wat betreft de medische problemen van uw zoon E(...), ofschoon u en uw partner verklaarden dat E(...) in Servië daarvoor jarenlang in behandeling is geweest, dient vooreerst opgemerkt te worden dat u deze langdurige behandeling van E(...) in Servië met geen enkel medisch document kan staven, wat de nodige twijfels doet rijzen over het effectieve plaatsvinden van deze beweerde behandeling. Dat er ernstig getwijfeld kan worden aan de genoten behandeling van E(...) in Servië wordt verder kracht bijgezet door de hierboven vastgestelde tegenstrijdige verklaringen van uzelf en uw partner in dit verband. Wat er ook van zij, er dient vastgesteld te worden dat de door u ingeroepen medische problemen van uw zoon E(...) op zich geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. Daarnaast heeft u geenszins aannemelijk gemaakt dat E(...) in Servië omwille van één van de redenen vervat in de Vluchtelingenconventie niet langer de nodige hulp kon krijgen – of bij een eventuele terugkeer naar Servië zou kunnen krijgen, voor zijn problemen met de arm, noch dat er in Servië zelfs enige onbereidwilligheid bestond om uw zoon E(...) verder te behandelen. Uw partner F(...) verklaarde immers dat E(...) tot aan jullie vertrek naar België werd behandeld (CGVS partner, p. 5-6). U verklaarde dan weer dat E(...) geen behandeling meer kreeg wegens uw gebrek aan financiële middelen (CGVS, p. 16), wat dan weer een probleem van louter socio-economische aard is dat als dusdanig niet ressorteert onder de criteria van de Vluchtelingenconventie noch verband houdt met de bepalingen inzake subsidiaire bescherming. U bracht aldus geen overtuigende elementen aan waarom u zich voor de medische problemen van uw zoon E(...) niet verder tot de in Servië aanwezige medische dienstverlening zou kunnen richten.

Wat betreft de psycho-medische problemen van uw partner F(...), moet vooreerst opgemerkt worden dat u noch uw partner deze problemen op enigerlei wijze kenbaar hebben gemaakt ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien u stelde dat deze psycho-medische problemen van uw partner een motief waren om Servië te verlaten, mag redelijkerwijze verwacht worden dat u en/of uw partner deze problemen ook naar voren zouden hebben gebracht ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken. Daar werd immers expliciet gevraagd/geadviseerd alle redenen aan te brengen die aanleiding hebben gegeven tot jullie vertrek uit Servië (DVZ, vragenlijst CGVS, vraag 3). Bijkomend moet opgemerkt worden dat uw partner, ondanks dat zij al sinds de geboorte van jullie zoon E(...) met psychische problemen zou kampen, het nooit noodzakelijk achtte in Servië hiervoor een arts aan te spreken (CGVS partner, p. 6-7). Uw partner F(...) stelde, in tegenstelling tot u, tevens dat haar psychische problemen niet echt een reden waren om Servië te verlaten (CGVS partner, p. 6-7). Volgens de verklaringen van uw partner F(...) heeft zij dan ook enkel te kampen met stress/zenuwachtigheid en hoofdpijn (CGVS partner, p. 4, 6). Dergelijke vaststellingen doen mij ertoe besluiten de ernst van de beweerde psychische problemen van uw partner enigszins te relativiseren. Hoe dan ook, dient ook hier vastgesteld te worden dat de door uw partner ingeroepen psycho-medische problemen op zich niet ressorteren onder de toepassingssfeer van de Vluchtelingenconventie noch onder de bepalingen van subsidiaire bescherming. Voorts werden er door u noch uw partner overtuigende elementen aangebracht waaruit zou blijken dat ook uw partner voor haar psychische problemen geen beroep zou kunnen doen op de in Servië aanwezige medische dienstverlening, temeer daar zelfs in de afgelopen vijf jaar door jullie niet de moeite werd genomen in Servië een arts aan te spreken voor de haar beweerde psychische problemen.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich in deze beslissing beroept, is in bijlage aan het administratief dossier toegevoegd.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten zijn niet van die aard bovenstaande vaststellingen te wijzigen. De Servische paspoorten en geboorteaktes van uzelf en uw gezinsleden bevatten louter persoonsgegevens, die in deze beslissing geenszins ter discussie staan. De Belgische medische attesten geven aan dat uw partner F(...) en uw zonen E(...) en Z(...) een arts bezochten, maar werpen geen ander licht op bovenstaande vaststelling dat niet werd aangetoond zich niet langer te kunnen wenden tot de in Servië aanwezige medische dienstverlening."

Derhalve kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Uit de gegevens van het dossier en het verzoekschrift blijkt dat verzoekster haar aanvraag om erkenning als vluchteling of om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus verbindt aan deze van haar echtgenoot D. S.. Zij roept geen eigen motieven in.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft bij arrest nr. 65 801 van 26 augustus 2011 de aanvraag om erkenning van de vluchtelingenstatus en om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus van D. S. verworpen.

In dit arrest wordt als volgt gemotiveerd:

"2.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikel 1A, 2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 (vluchtelingenconventie), artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet) en de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, onder andere het materiële motiveringsbeginsel, het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel en de manifeste appreciatiefout, voert verzoeker aan dat in tegenstelling tot hetgeen het CGVS heeft beslist, zijn verklaringen wel degelijk voldoende en ernstige aanwijzingen bevatten dat hij bij een terugkeer naar Servië opnieuw het slachtoffer zal worden van discriminaties omwille van zijn Roma afkomst en het Commissariaat-generaal verkeerdelijk besluit dat de problemen van verzoeker onvoldoende zwaarwichtig zouden zijn om te kunnen weerhouden worden als vervolging zoals bedoeld in de Conventie van Genève. Verzoeker argumenteert dat hij in Servië wegens zijn Roma-afkomst niet aanvaard wordt door de Servische bevolking, hij als minderwaardig wordt beschouwd en niet wordt erkend als lid van hun gemeenschap. Verzoeker vervolgt dat het voor hem onmogelijk is om op een normale manier in Servië te leven en dit omwille van het probleem van discriminatie op alle niveaus van de samenleving (sociaal, tewerkstelling, huisvesting, toegang tot gezondheidszorg, onderwijs etc.) waarbij hij op een andere manier bekeken en behandeld wordt. Verzoeker kan niet akkoord gaan met de loutere erkenning door de commissaris-generaal van zijn problemen door te stellen dat er inderdaad discriminatie op basis van zijn Roma-origine bestaat, zonder daar vervolgens de noodzakelijke conclusies aan te koppelen, zijnde het toekennen van een zekere vorm van tijdelijke bescherming. Verzoeker is van oordeel dat uit zijn verklaringen wel degelijk duidelijk blijkt dat zijn problemen te wijten zijn aan zijn origine oftewel het behoren tot een bepaalde sociale groep. Verzoeker wijst erop dat er nog steeds veel discriminatie heerst tegenover de minderheidsgroepen, waaronder de Roma's in Servië en merkt nog op dat het duidelijk is dat zijn rechten in Servië niet gevrijwaard zijn en de commissaris-generaal dan ook onvoldoende zijn problemen heeft erkend.

Met betrekking tot de subsidiaire bescherming stelt verzoeker dat zijn asielrelaas wel degelijk beantwoordt aan artikel 48/4, §2, b) van de vreemdelingenwet aangezien de door hem verstrekte gegevens voldoende in aantal en voldoende concreet zijn om gewag te kunnen maken van moeilijkheden zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming, met name dat hij bij een eventuele terugkeer naar zijn land het slachtoffer zal worden van foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Verzoeker besluit dat het redelijkheidbeginsel miskend werd omdat de feitelijke gegevens onverenigbaar zijn met het door het Commissariaat-generaal genomen besluit.

Aan het verzoekschrift worden geen bijkomende stukken toegevoegd.

2.2. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat (i) hij tegenstrijdige verklaringen aflegde over het tijdstip waarop hij zou geslagen zijn door zijn Servische burens toen hij zijn zoon Z. van school afhaalde en de verklaringen die hij aflegde over het feit dat hij de politie hieromtrent inlichtte niet overeenstemmen met de verklaringen die zijn partner hierover aflegde waardoor er ernstige twijfels rijzen over het effectief plaatsvinden van dit incident en het inlichten van de politie, (ii) ook vraagtekens kunnen worden geplaatst bij de problemen die Z. op school zou hebben gekend gezien de inconsistenties en de verklaringen van verzoeker en zijn partner over de periode die Z. in Servië school liep, zijn partner niet kon aangeven waar Z. naar school ging, verzoeker er niet in

slaagde de naam van de school te geven en verzoeker en zijn partner tegenstrijdige verklaringen aflegden over de ondernomen pogingen om de problemen van Z. op school aan te kaarten, (iii) verzoeker en zijn partner tegenstrijdige verklaringen aflegden over de medische behandeling die hun zoon E. in Servië zou hebben verkregen voor zijn moeilijkheden aan zijn arm/schouder, (iv) hij hoe dan ook niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij voor zijn problemen en die van zijn gezinsleden geen of onvoldoende beroep kon doen/zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Servië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, (v) de Servische autoriteiten en de Servische politie voor alle etnische groepen, met inbegrip van de Roma, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen, en hoewel er nog binnen de Servische politie nog een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, uit de informatie blijkt dat de Servische politie anno 2011 beter functioneert, (vi) uit de informatie blijkt dat inderdaad veel Roma in Servië te kampen hebben met een achterstelling op het vlak van onderwijs, gezondheidszorg, arbeid en huisvesting, doch dat deze situatie het gevolg is van een samenloop van diverse factoren die niet kan herleid worden tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan ten aanzien van Roma en het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin inhouden (vii) het beleid van de Servische overheid gericht is op integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging, (viii) de algemene situatie voor Roma op zich geen aanleiding geeft tot het hebben van een vrees in de zin van de vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, (ix) er twijfels rijzen aangaande het plaatsvinden van medische behandelingen voor zijn zoon E. in Servië; deze problemen hoe dan ook geen verband houden met de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet en hij niet aannemelijk gemaakt heeft dat E. in Servië omwille van één van de in de vluchtelingenconventie opgesomde redenen geen hulp meer kon/zou kunnen krijgen, (x) de ernst van de medische problemen van verzoekers partner kan gerelativeerd worden, deze psycho/medische problemen hoe dan ook geen verband houden met de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet en niet aannemelijk gemaakt werd dat verzoekers partner in Servië geen beroep zou kunnen doen op de in Servië aanwezige medische dienstverlening, en (xi) de neergelegde documenten niet van die aard zijn dat ze bovenstaande vaststellingen kunnen wijzigen.

2.3. De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissingen op eenvoudige wijze in die beslissingen kunnen gelezen worden zodat verzoekers er kennis van hebben kunnen nemen en hebben kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissingen aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikken. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 1.64.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoekers maken niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hen niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoekers de motieven van de bestreden beslissing kennen, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. 169.217). Dit deel van het middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoekers in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoeren.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 6 juni 2011 (CG nr. X), op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.4. De Raad stelt vast dat verzoeker de pertinente motieven van de bestreden beslissing wat betreft het incident met verzoekers Servische bureaus die hem sloegen toen hij zijn zoon van school ging halen, de problemen van zijn zoon Z. met Servische leerlingen, de beschermingsmogelijkheden van de in Servië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten en de medische problemen van zijn zoon E. en partner F., onbesproken laat in zijn verzoekschrift. Deze onbetwiste motieven worden derhalve integraal hernomen en bevestigd door de Raad.

2.5. Waar verzoeker daarentegen betoogt dat het voor hem onmogelijk is om als Roma op een normale manier in Servië te leven gelet op het probleem van discriminatie waarmee hij op alle niveaus van de samenleving wordt geconfronteerd, en deze discriminatie door de commissaris-generaal wordt erkend in de bestreden beslissing, wijst de Raad op de aan het administratief dossier toegevoegde informatie waaruit blijkt dat ook de Servische autoriteiten deze discriminatie in toenemende mate erkennen en dat zij, bijgestaan door de internationale gemeenschap, voor dit complexe probleem een oplossing trachten te vinden en maatregelen te nemen. De Raad benadrukt hierbij dat om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen en dat het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin inhouden. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van dien aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin, hetgeen inhoudt dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Verzoeker maakt in casu geen melding van dergelijke problemen.

Uit de toegevoegde informatie blijkt daarbij dat het beleid van de Servische autoriteiten niet gericht is op uitsluiting of discriminatie doch wel op integratie in het politieke, sociale en economische leven. Er worden gestaag diverse maatregelen op touw gezet (grondwet, wet op verbod op discriminatie, bijzondere wetgeving) om bevordering op het vlak van gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting, tewerkstelling, e.d. te realiseren. Hoewel dit een werk van lange adem is dat overigens beïnvloed wordt door tal van factoren die het loutere etnische aspect overstijgen (cf. algemene economische malaise, culturele tradities), worden er niettemin concrete resultaten geboekt.

Zo leest de Raad in de bestreden beslissing: "Naast de hierboven reeds vermelde wetgeving die discriminatie op grond van etnie verbiedt, heeft Servië ook bijzondere wetgeving uitgewerkt met betrekking tot minderheden in de Wet aangaande de Bescherming van de Rechten en Vrijheden van Nationale Minderheden. Op grond van deze wet werd in 2003 de Nationale Raad van Roma opgericht. Deze Raad bestaat uit diverse comités die zich toeleggen op specifieke domeinen als onderwijs, huisvesting, gezondheidszorg, tewerkstelling e.d.m. en verstrekt advies aan o.a. ministeries en ngo's. De autoriteiten in Servië erkennen in toenemende mate de discriminatie ten aanzien van de Roma-gemeenschap en trachten, bijgestaan door de internationale gemeenschap, voor dit complex probleem een concrete oplossing te vinden en maatregelen te nemen. Zo werden bijvoorbeeld in het kader van "The Decade of Roma Inclusion 2005-2015" - een initiatief dat mede uitging van de Servische overheid - concrete actieplannen uitgewerkt om de komende jaren de situatie van minderheden op het gebied van onderwijs, gezondheidszorg, arbeid en huisvesting tastbaar te verbeteren. In april 2009 heeft Servië in het kader van The Decade of Roma Inclusion een nationale strategie voor de verbetering van de status van de Roma aangenomen. Een actieplan ter uitvoering van deze strategie werd in juli 2009 aangenomen. Daarnaast draagt de "League for the Roma Decade", een alliantie van zestig Roma ngo's en niet-Roma ngo's die de rechten en integratie van Roma verdedigen, bij tot een efficiënte ontwikkeling en de uitvoering van actieplannen van de Servische overheid in het kader van de Decade of Roma Inclusion. Dergelijke maatregelen getuigen van een gestage vooruitgang in het bevorderen van minderhedenrechten, en in het bijzonder van de rechten van de Roma in Servië."

Derhalve is de Raad van oordeel dat verzoeker met de loutere argumentatie dat er nog steeds veel discriminatie heerst tegenover de minderheidsgroepen in Servië, waaronder de Roma, er niet in slaagt de objectieve informatie te ontcrachten en evenmin aantoonst dat de commissaris-generaal uit de verschillende bronnen een verkeerde conclusie zou hebben getrokken. Verzoeker toont derhalve niet aan dat de algemene situatie voor Roma in Servië anno 2011 op zich aanleiding geeft tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie en de situatie van dien aard is dat er sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

In zoverre verzoeker nog aanvoert dat hij behoort tot de sociale groep van Roma in Servië, dient te worden opgemerkt dat het behoren tot een bepaalde sociale groep er niet automatisch op wijst dat de asielzoeker wordt vervolgd. De asielzoeker moet immers aantonen, zelfs al behoort hij tot een specifieke sociale groep, dat hij een gegronde vrees voor vervolging koestert in de vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, a) en b) en dat hij daarbij niet kan rekenen op de bescherming van de autoriteiten van zijn land van herkomst, wat in casu niet het geval is gelet op voorgaande vaststellingen.

Er zijn tenslotte geen gegevens voorhanden waaruit blijkt dat de situatie in Servië van dien aard is dat er sprake kan zijn van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet.

2.6. Aangaande de door verzoeker opgeworpen schending van het zorgvuldigheidsbeginsel stelt de Raad vast dat verzoeker niet concreet aanwijst hoe dit beginsel in casu werd geschonden. Uit het administratief dossier blijkt nochtans dat de commissaris-generaal zich bij het nemen van de bestreden beslissing heeft gebaseerd op alle gegevens uit het administratief dossier, op de algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Uit het administratief dossier blijkt eveneens dat verzoeker uitgebreid op het Commissariaat-generaal werd gehoord en dit in het bijzijn van een tolk Rom en zijn raadsman zodat het zorgvuldigheidsbeginsel door de commissaris-generaal wel degelijk in acht werd genomen. De schending van het redelijkheidsbeginsel kan evenmin worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissingen geenszins in kennelijke wanverhouding staan tot de motieven waarop zij is gebaseerd.

2.7. In acht genomen wat voorafgaat, is de Raad van oordeel dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht concludeert aan de hand van de in de bestreden beslissingen toegelichte vaststellingen dat verzoeker niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kan worden erkend en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd."

2.3. Dienvolgens kan ook in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en geen reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van dezelfde wet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig augustus tweeduizend en elf door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS